

[Birthe Nielsen]

reel ligestilling, er det en af de veje, man kan gå.

Jeg sagde før noget om arbejdsmarkedet, men dette her hænger sammen med det rent familiemæssige, og det er så vores holdning til det.

Hr. Ole Thomsen talte om, at vi mente, der kunne spares både på militæret og broprojekter. Ja, det mener vi stadig væk. Det, vi kan være kedede af i denne forbindelse, er, at der også er mange andre ting, vi kunne nævne. Vi er da meget kedede af, at vi ikke fik den skattereform, som også kunne have betydet en anden omfordelingspolitik, og sådan kunne jeg blive ved med at nævne ting, men det er nok ikke det, disse forslag går ud på. Men vi kunne da godt anvise, hvor der var nogle penge at hente, som ville tilgodese netop den gruppe mennesker, vi snakker om i dag, nemlig kvinder, børn, altså yngre børnefamilier.

Jeg er meget enig med fru Lone Dybkjær i, at man skal ændre vilkårene ved en omprioritering. Det var jeg selv inde på, første gang jeg var heroppe. Jeg synes også, at det, der trænges til, ikke bare er et spørgsmål om kroner og øre, men også om trivsel, men det kan også have noget med kroner og øre at gøre på længere sigt. De menneskelige omkostninger ved ikke at gøre nogle mere fornuftige ting for vores børn er nemlig også en del af det forebyggende arbejde. Jeg har selv, i de mange år jeg har været ansat inden for det sociale område, netop oplevet mange tragedier, fordi man har gjort alt for lidt for børnefamilierne i de tidlige år. Derfor sker der mange større skader senere hen, som rent menneskeligt, men også omkostningsmæssigt er meget dyre for samfundet, og derfor mener jeg helt afgjort, at det, det koster i første omgang menneskeligt, økonomisk, vinder vi ind på længere sigt. Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til socialministeren. Der står i bemærkningerne til ministerens forslag, at næste trin vil komme senere, og jeg kunne godt tænke mig at spørge socialministeren, hvornår vi kan forvente næste skridt, for det her er åbenbart kun det lille første skridt. Det er jeg glad for at høre, og jeg ser med forventning frem til, at vi snart får det næste skridt, og vil bede socialministeren om at komme med de oplysninger.

Lige til sidst vil jeg sige til fru Grethe Fenger Møller, at jeg for en gangs skyld er enig

med hr. Arne Melchior med hensyn til de forskellige kasketter. Man skulle tro, fru Grethe Fenger Møller efterhånden blev skizofren af de to forskellige ting. Det er jo altid rart at gå på to ben, men jeg synes, at fru Grethe Fenger Møller hopper meget rundt på det ene ben og ikke kan finde ud af sit ståsted.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg synes, hr. Ole Thomsen kom lidt hurtigt om ved det, da han svarede på, hvad det var for nogle tungtvejende årsager, der havde gjort, at socialdemokratiet alligevel ikke ville stemme for sit eget forslag, om det virkelig var de 60 mill. kr., der skiller.

Så vil jeg også gerne på linje med fru Birthe Nielsen have et svar på, hvornår vi kan forvente at næste etape af barselorloven vil blive gennemført, eller hvornår socialdemokratiet eller regeringen vil tage initiativ til, at den bliver gennemført.

Jeg synes, at hr. Arne Melchior efterhånden har gjort sig til ekspert i at fokusere på det, der ikke er pointen i det, der bliver sagt. Det var ikke hr. Brixtoftes store eller små hænder, der var pointen. Det, der er pointen, er, at når det drejer sig om et forslag, der skal give nogle sociale forbedringer, råber hr. Brixtofte op om, hvem der trykker pengene; men når det drejer sig om at give arbejdsgivertilskud, kunne hr. Brixtofte ikke drømme om at spørge om, hvem der trykker pengene, eller hvem der producerer værdierne.

Til fru Birthe Niensens bemærkning om, at hun syntes, jeg var lidt gammeldags, vil jeg gerne endnu en gang forklare, hvorfor vi ikke synes, at den bedste model er en total valgfrihed. Vi mener, det er vigtigt at sikre, at kvinden under alle omstændigheder får det halve år. Hvis man har en model som den, SF har i sit beslutningsforslag her, kan man godt forestille sig, at manden i en række familier vil presse kvinden til, at hun kun får 3 måneder og han får det halve år, og det synes jeg ikke man skal åbne for. Det kan man godt risikere. Når vi selv siger, at vi ønsker en 13 ugers barselorlov for fædrene, gør vi det selvfølgelig også ud fra nogle principper om ligestilling, både for at opnå en ligestilling i ægteskabet og for at give børnene en mulighed for fra starten af at have en far